

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

ПРАВО

І БЕЗПЕКА

*Науковий журнал
Scientific journal*

№ 4 (31) 2009

Засновник та видавець –
Харківський національний університет внутрішніх справ

Виходить 8 разів на рік

Заснований у травні 2002 р.

Харків 2009

Журнал «Право і Безпека» є фаховим з юридичних, технічних, психологічних і соціологічних наук, економічної безпеки (Постанови президії ВАК України від 11.06.2003 р. № 1-05/06; від 10.12.2003 р. № 1-05/10; від 30.06.2004 р. № 3-05/7)

Рекомендовано до друку
Вченою радою Харківського
національного університету
внутрішніх справ,
протокол № 10 від 27.11.2009 р.

Головний редактор: *Комзюк А. Т.*, д-р юрид. наук, проф.
Відповідальний секретар редколегії: *Конобевська О. О.*

Редакційна колегія журналу за галузями науки:

- Юридичні:** *Головка О. М.*, д-р юрид. наук, ст. наук. співр. (заст. гол. ред.)
Волобуєв А. Ф., д-р юрид. наук, проф.
Петков В. П., д-р юрид. наук, проф.
Трубніков В. М., д-р юрид. наук, проф.
- Технічні:** *Єрохін А. Л.*, докт. техн. наук, доц. (заст. гол. ред.)
Шаша І. К., д-р техн. наук, проф.
Захаров І. П., д-р техн. наук, проф.
Зацеркляний М. М., д-р техн. наук, проф.
Руденко О. Г., д-р техн. наук, проф.
- Економічні:** *Носова О. В.*, д-р екон. наук, проф. (заст. гол. ред.)
Внукова Н. М., д-р екон. наук, проф.
Глуценко В. В., д-р екон. наук, проф.
Ковальов Є. В., д-р екон. наук, проф.
Садиков М. А., д-р екон. наук, проф.
- Соціологічні:** *Рущенко І. П.*, д-р соц. наук, проф. (заст. гол. ред.)
Сапга М. М., д-р соц. наук, проф.
Бакіров В. С., д-р соц. наук, проф.
Тягло О. В., д-р філос. наук, проф.
Хижняк Л. М., д-р соц. наук, проф.
- Психологічні:** *Балабанова Л. М.*, д-р психол. наук, доц. (заст. гол. ред.)
Тимченко О. В., д-р психол. наук, проф.
Друзь В. А., д-р біол. наук, проф.
Перелигіна Л. А., д-р біол. наук, проф.
Тюріна В. О., д-р пед. наук, проф.

- ✓ Статті журналу рецензуються членами редколегії за галузями науки: «юридичні», «економічні», «технічні», «психологічні», «соціологічні».
- ✓ За достовірність наукового матеріалу, професійного формулювання, фактичних даних, цитат, власних імен, географічних назв, а також за розголошення фактів, що не належать відкритому друку тощо, відповідають автори публікацій.
- ✓ Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.
- ✓ При передруку посилання на журнал «Право і Безпека» обов'язкове.

ЗМІСТ

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОСТІ, ПРАВА І БЕЗПЕКИ

<i>Сальман І. Ю.</i> Сутність та характеристика державної регуляторної політики _____	6
<i>Грищенко М. В.</i> Участь недержавного сектора у протидії корупції _____	9
<i>Кожевников А. Ю.</i> Імунітет Президента України: проблеми законодавчого регулювання _____	13
<i>Мещеракова О. В.</i> Генеза законодавства України щодо участі України в міжнародних миротворчих операціях _____	19
<i>Крицак І. В.</i> Трансформація функцій держави та її вплив на функціонування органів внутрішніх справ України _____	24
<i>Панасюк О. В.</i> Забезпечення законності та дисципліни в державному управлінні: проблеми розмежування _____	29
<i>Асейкін Р. В.</i> Поняття «об'єкт культурної спадщини» _____	33
<i>Василькевич Я. І., Долгий О. О.</i> Правове та організаційне забезпечення виконання рішень судів як складової процесу реалізації судової влади в Україні _____	38

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

<i>Галкін Д. В.</i> Всеукраїнська школа міліції – перший «міліцейський університет» _____	43
<i>Рязанцева І. М.</i> Організаційно-правові засади діяльності поліції з протидії фінансовим правопорушенням у Російській імперії в останній чверті XVIII ст. (на матеріалах українських земель) _____	47
<i>Кириченко В. Є.</i> Організаційно-правові засади діяльності установ довгострокового кредиту Російської імперії у дореволюційній історіографії _____	52
<i>Бурдін М. Ю.</i> Органи дізнання та попереднього слідства в українських губерніях Російської імперії в другій половині XIX ст. _____	61
<i>Заславська М. Г.</i> Історичні фактори соціальної обумовленості кримінальної відповідальності за неналежне виконання обов'язків щодо охорони життя і здоров'я дітей _____	67

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС

<i>Шевцова Н. В.</i> Застосування принципів диспозитивності та офіційності в адміністративному судочинстві _____	72
<i>Джафарова О. В.</i> Сутність та напрямки адміністративної діяльності правоохоронних органів України _____	75
<i>Букін М. П.</i> Адміністративно-правове забезпечення проходження служби працівниками оперативно-розшукових підрозділів органів внутрішніх справ _____	79
<i>Бродовський В. В.</i> Інформаційне забезпечення юрисдикційної діяльності дільничного інспектора міліції _____	83
<i>Пчелін В. Б.</i> Перегляд адміністративних актів як спосіб забезпечення їх законності _____	87
<i>Денисюк С. Ф.</i> Порушення правил дозвільної діяльності у сфері безпеки дорожнього руху _____	90
<i>Троян І. М.</i> Загальна характеристика законодавства про державну службу в органах пожежного нагляду _____	95

<i>Галіцина Н. В.</i> Деякі адміністративно-правові аспекти управління товариствами з обмеженою відповідальністю в Україні _____	98
<i>Дубенко О. М.</i> Деякі напрямки удосконалення організаційно-правового забезпечення доказування в адміністративному судочинстві України _____	103
<i>Журавель О. Є.</i> Адміністративно-правовий механізм протидії безпритульності та бездоглядності дітей в Україні _____	107

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

<i>Джагунов Г. В.</i> Окремі питання забезпечення громадської безпеки під час проведення спортивно-масових заходів _____	112
<i>Робак В. А.</i> Озброєність як ознака деяких складів злочинів за кримінальним законодавством України _____	115
<i>Пчеліна О. В.</i> Механізм вчинення економічних злочинів _____	118

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОСУДОВОГО СЛІДСТВА ТА ДІЗНАННЯ

<i>Олішевський О. В.</i> Організація розслідування злочину слідчо-оперативною групою _____	123
<i>Пабат О. В.</i> Тактичні і практичні особливості проведення слідчого огляду у справах про масові заворушення під час проведення спортивних заходів _____	127
<i>Сафонов Д. А.</i> Криміналістична характеристика наруги над могилою _____	130

КАДРОВА РОБОТА В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ, ТРУДОВЕ ПРАВО, ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

<i>Мельник К. Ю.</i> До визначення поняття та підстав диференціації норм трудового права _____	135
<i>Колотік А. С.</i> До визначення поняття «спеціальні пенсії» працівників органів внутрішніх справ _____	139
<i>Селезень С. В.</i> Додаткові підстави розірвання трудового договору: особливості та функціональне призначення _____	145

ЕКОНОМІКА, ПІДПРИЄМНИЦТВО, ЦИВІЛЬНЕ, ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО

<i>Кузьменко О. А.</i> Аналіз стану та пріоритетів оптимізації правової регламентації розподілу доходів між бюджетами _____	149
<i>Петрова І. А.</i> Економічні та правові основи вирішення екологічної кризи _____	154
<i>Літвінова О. В.</i> Особливі відмінності цивільного позову у кримінальному та цивільному судочинстві _____	158
<i>Стреляний В. І.</i> Сутність контрольних правовідносин щодо здійснення розрахункових операцій _____	162
<i>Євко В. Ю.</i> Правовий режим прибудинкової території багатоквартирного будинку після його приватизації _____	166
<i>Тіхонова М. А.</i> Майно непідприємницьких фізкультурно-спортивних організацій _____	170

СОЦІОЛОГІЯ

- Андрєєва Г. В.* Теоретико-методологічні засади феномену відчуження праці правоохоронця _____ 174
- Горбачова О. В.* Потенціал інституту органів внутрішніх справ у протидії проявам ксенофобії _____ 178

ПСИХОЛОГІЯ

- Жданова І. В., Шиліна А. А.* Особливості соціально-психологічної адаптації та антиципаційної спроможності працівників ОВС з різним типом ставлення до суїцидів _____ 183
- Охріменко І. М.* Можливості залучення фахівця-психолога до виконання окремих завдань оперативно-розшукової діяльності _____ 187
- Шевченко Л. О.* Соціально-психологічні особливості жінок, що вчинили корисливі злочини _____ 193
- Присенко А. О.* Професійна діяльність як чинник психосоматичних порушень у працівників чергових частин міліції _____ 198
- Мамічева О. В.* Сучасні підходи до вивчення професійної діяльності викладачів вищих навчальних закладів _____ 201

ТЕХНІЧНІ НАУКИ

- Yerokhin A., Kolchenko A., Kolchenko M.* The development of information system based on the user interests _____ 207
- Яковлєв С. В., Сезонова І. К.,* Методологічні основи управління організаційними проектами з антикорупційною направленістю _____ 210
- Манжай О. В.* Використання кіберпростору в оперативно-розшуковій діяльності _____ 215
- Колісник Т. П.* Особливості системи навчання інформатики курсантів у вищих навчальних закладах МВС України _____ 220

Анотації

Досліджено проблемні питання інформаційного забезпечення юрисдикційної діяльності дільничного інспектора міліції. Доведено, що юрисдикційна діяльність становить специфічну форму адміністративної діяльності дільничного інспектора міліції щодо розгляду та вирішення по суті підвідомчих справ про адміністративні правопорушення.

Исследованы проблемные вопросы информационного обеспечения юрисдикционной деятельности участкового инспектора милиции. Доказано, что юрисдикционная деятельность составляет специфическую форму административной деятельности участкового инспектора милиции относительно рассмотрения и решения по существу подведомственных дел об административных правонарушениях.

Problems of providing sheriffs with information in jurisdictional activity are researched. It is proved that jurisdictional activity composes specific form of sheriff's administrative activity about trying and solving cases on administrative offences.

УДК 342.924

В. Б. ПЧЕЛІН,
ад'юнкт

Харківського національного університету внутрішніх справ

ПЕРЕГЛЯД АДМІНІСТРАТИВНИХ АКТІВ ЯК СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХ ЗАКОННОСТІ

Повсякденна діяльність органів виконавчої влади, як правило, знаходить своє вираження у вигляді адміністративних актів. Інститут адміністративних актів відіграє дуже важливу роль у правовій системі нашої держави. Але на сьогодні якісний стан даного правового інституту, на жаль, не досяг бажаного рівня. Перш за все, серед учених немає єдиної точки зору стосовно визначення поняття адміністративного акта, його класифікації, порядку перегляду тощо. Значна кількість адміністративних актів приймаються з порушенням принципу законності. Удосконалення інституту адміністративних актів має велике значення для розвитку нашої держави в умовах адміністративної реформи, прагнення до статусу правової держави. У даній статті ми спробуємо внести свої пропозиції щодо цього питання, узагальнити основні точки зору щодо зазначених проблем та вирішити дискусійні моменти.

Даною проблемою займалися такі вчені, як В. Б. Авер'янов, Ю. П. Битяк, А. С. Васильєв, Р. Ф. Васильєв, Л. В. Коваль, В. К. Колпаков, А. Т. Комзюк, І. М. Пахомов, Г. О. Пономаренко та ін. Незважаючи на ряд важливих положень, сформульованих у їх працях, залишається ряд не визначених та дискусійних питань.

Перш за все, слід підкреслити, що у працях зазначених учених немає єдиного визначення поняття адміністративного акта, а на законодавчому рівні воно відсутнє взагалі. Переглянувши ряд визначень, можемо зробити висновок, що адміністративний акт – це підзаконне, загальнообов'язкове, владне, гарантоване державою, одностороннє волевиявлення уповноважених

органів адміністративної влади, яке здійснюється на користь держави та для виконання законних вимог, пов'язане з виникненням, зміною чи припиненням правовідносин, настанням юридичних фактів та інших юридичних наслідків, і яке за необхідності забезпечується державним примусом.

Для більш детального розгляду питання стосовно перегляду адміністративних актів саме як способу забезпечення їх законності слід звернутися до етимологічного змісту термінів «перегляд» та «спосіб». Перегляд тлумачиться як розглядання, обговорювання чогонебудь з метою вирішення, оцінювання повноту або зміни його [1, с. 905]. Під способом розуміють певну дію, прийом або систему прийомів, яка дає можливість зробити, здійснити що-небудь, досягти чогось [1, с. 1375].

Якщо говорити про перегляд як спосіб забезпечення законності адміністративного акта, необхідно, перш за все, дати правову оцінку такого явища, як законність. Отже, поняття законності може мати різні значення: принцип здійснення державою владних повноважень; принцип поведінки фізичних осіб у сфері права; принцип побудови системи нормативних актів; режим соціально-політичного життя. Законність – це правовий режим у державі, за якого діяльність державних органів, юридичних і фізичних осіб здійснюється відповідно до вимог закону [2, с. 274]. О. Ф. Скакун характеризує законність як комплексне (принцип, метод, режим) соціально-правове явище, що характеризує організацію та функціонування суспільства і держави на правових засадах [3, с. 445].

Говорячи про законність, варто зазначити, що Кодекс адміністративного судочинства України виділяє законність як один з основних принципів адміністративного судочинства [4, с. 45]. Проаналізувавши положення норм адміністративного законодавства, можна дійти висновку, що законність в адміністративному процесі одночасно є:

- вимогою до суду здійснити усі процесуальні дії, а також ухвалити рішення у справі відповідно до закону;

- критерієм перевірки рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень [5, с. 108].

Як слушно зазначено, наслідок порушення чи недотримання принципів адміністративного процесу лише один – недійсність, незаконність, безпідставність, необґрунтованість процесуальних дій та рішень, вчинених та постановлених під час вирішення публічно-правового спору по суті [5, с. 102].

Що ж розуміють під способом забезпеченням законності? На думку Р. С. Мельника, способи забезпечення законності виконують функції гарантії забезпечення законності у всіх сферах юридичної діяльності. Юридичні (правові) гарантії законності спрямовані не тільки на забезпечення ефективної реалізації та застосування правових норм, але і на створення результативного механізму з попередження, виявлення порушень і відновлення порушених правових норм [6, с. 72]. Як справедливо наголошує М. Н. Марченко, необхідно розрізняти охорону законності від її забезпечення. Охорона (захист) законності пов'язана з її порушенням, а забезпечення – з профілактикою таких порушень та її зміцненням [7, с. 284]. Якщо узагальнити більшість визначень, що наявні в юридичній літературі, то під забезпеченням законності розуміють діяльність відповідних державних формувань, спрямовану на:

- недопущення порушень у діяльності органів державної влади, їх посадових осіб, тих вимог і приписів, що закріплені в діючих законах і підзаконних актах, якими вони користуються в своїй повсякденній роботі;

- виховання працівників апарату управління в дусі суворого дотримання законності та державної дисципліни;

- своєчасне й оперативне виявлення, припинення і встановлення відповідних порушень;

- відновлення порушених прав і забезпечення законних інтересів громадян та їх об'єднань;

- встановлення причин та умов, які сприяють порушенню законності;

- притягнення до встановленої відповідальності винних у порушенні законності та

дисципліни;

- розробку та прийняття заходів, спрямованих на усунення причин і умов порушення законності та дисципліни;

- створення умов невідворотності відповідальності у разі їх порушення [8, с. 263–264].

Таким чином, залежно від ступеня дотримання вимог принципу законності, юридичної значущості і дійсності адміністративні акти можна розподілити на правомірні та дефектні. Правомірні (або законні) адміністративні акти – це акти, які відповідають усім вимогам, що пред'являються до них для забезпечення їх законності, обґрунтованості, доцільності й ефективності [9, с. 8]. Дефектні адміністративні акти – це акти, які були прийняті з порушенням вимог, що висуваються до них. У науково-правовій літературі такі акти прийнято поділяти на нікчемні (незначні, протиправні) та заперечні (акти спірного характеру) адміністративні акти [9, с. 8; 10, с. 165; 11, с. 165]. Нікчемні адміністративні акти – це акти нечинні і незаконні з моменту їх видання або прийняття, оскільки абсурдність, неприйнятність і невідповідність публічним інтересам, відсутність юридичної обробки акта настільки очевидні, що не вимагають юридичної кваліфікації і спеціального доказу цього факту [9, с. 8]. Деякі вчені серед нікчемних адміністративних актів виділяють акти первісно нікчемні та акти, нікчемні в силу оспорювання [10, с. 165]. Зокрема, первісно нікчемні акти – це акти управління, які взагалі не породжують юридичних наслідків із самого свого виникнення, їх дефекти ніколи і жодним чином не можуть бути усунуті. Згадані акти є недійсними з дня їх видання та не тільки анулюються на майбутнє, а й втрачають дію в минулому, з того дня, коли були прийняті. Акти, нікчемні в силу оспорювання, видаються з порушенням компетенції за предметами та обсягом правового регулювання або адресовані непідпорядкованим, непідконтрольним органам. Такі акти в процесі оспорення можуть бути визнані правомірними – після усунення в них недоліків – або недійсними. Таким чином, адміністративний акт визнається нікчемним, якщо:

- є пряма вказівка закону;

- немає законної підстави (заяви, подання) для прийняття акта;

- акт містить приписи вчинити злочинні дії;

- акт видано з грубим порушенням компетенції органом управління чи посадовою особою;

- під час прийняття адміністративного акта було порушено строк давності [10, с. 165; 11, с. 165–166].

Однак слід погодитись із висловленою в

юридичній науці думкою, що адміністративні акти можуть бути визнані нікчемними лише у виняткових випадках, коли повна юридична невідповідність їх настільки очевидна, що вони не підлягають ніякому виправленню. Дефекти таких актів ніколи і ніякими засобами не можуть бути усунуті [10, с. 166].

Заперечні адміністративні акти – це акти, що видані при недотриманні встановленого порядку прийняття правових актів і неправильно регламентують відповідні управлінські відносини. Ознаки дефектності такого акта спочатку треба довести [9, с. 8]. Можна також погодитися з позицією В. Б. Авер'янова, згідно з якою заперечні адміністративні акти – це акти, незаконність яких не є очевидною і, отже, може бути оспорена. Насамперед це такі акти, які містять окремі елементи чи ознаки невідповідності праву або до яких включені окремі правові норми, що стосуються актів, покликаних регулювати інший різновид відносин у сфері державного управління. Заперечні адміністративні акти містять окремі незаконні положення або технічні помилки; у них відсутні окремі реквізити; видані з порушенням процедури, без належного кворуму тощо. Такі акти є частково дійсними, оскільки їх доопрацювання, усунення незаконних приписів повертає їм юридичну силу [10, с. 167]. Визнання заперечного адміністративного акта незаконним свідчить про недостатньо ефективну роботу адміністрації і недотримання нею вимог законів [9, с. 8]. Заперечні акти є обов'язковими для виконання і в разі відсутності заперечення (оспорювання) їх у судовому або адміністративному порядку виконуються на загальних підставах [10, с. 167].

Говорячи про дефектні адміністративні акти, необхідно відзначити, що деякі вчені виділяють презумпцію законності або правильності адміністративного акта [11, с. 165; 12, с. 184]. Згідно з цією презумпцією адміністративний акт вважається законним, прийнятим і виданим із додержанням усіх юридичних вимог та обов'язковим для усіх, кому він адресований, якщо інше не буде доведено у встановленому законом порядку. Д. М. Бахрах пояснює необхідність існування презумпції законності адміністративного акта тим, що в правовій системі акти виконавчої влади відіграють дуже важливу роль. Якщо кожній особі, яка сумнівається, було б дозволено не виконувати адміністративний акт, то законність одразу ж зникла б, у державі настала б анархія. Звичайно, серед таких актів є й незаконні, виконання яких шкідливе для суспільства, але така шкода незмірно менша за ту, яка завдається правовим нігілізмом,

відмовою від принципу законності. Це – вибір найменшого зла [11, с. 165].

Варто зазначити, що адміністративний акт може втратити юридичну силу не тільки у зв'язку з визнанням його недійсним. Він може бути відмінений органом, що видав цей акт, або вищестоящим державним органом, який користується правом такої відміни. Підставою відміни адміністративних актів можуть бути: незаконність акта; практична недоцільність; необхідність заміни застарілого акта новим відповідно до змінених умов та потреб. На таких же підставах можуть проводитись зміни актів, а також внесення поправок та доповнень до них [12, с. 184]. Слід мати на увазі, що не кожен дефект адміністративного акта робить його неправомірним. У деяких випадках дефекти можуть бути незначними настільки, що взагалі немає потреби вносити в акт управління поправки чи зміни, а достатньо лише врахувати помилки при виданні інших актів (наприклад, деякі дефекти формулювань приписів, невдала стилістика адміністративного акта, яка не тягне за собою неправильно-го тлумачення тощо) [10, с. 168].

Перегляд адміністративного акта може включати в себе його відкликання та скасування. У західному праві, як правило, розмежовують дані механізми перегляду. Відмінність між ними полягає в тому, що відкликати, як і змінити, може насамперед (або тільки) той, хто видав даний адміністративний акт, але в будь-якому випадку це лише адміністрація. Повноваженнями щодо скасування наділяються також інші суб'єкти, наприклад спеціальні апеляційні інстанції, судові органи. При цьому останні не можуть самі ініціювати питання про скасування адміністративного акта. Відкликання, навпаки, може відбуватися як на підставі скарги заінтересованої особи, так і за ініціативою адміністративного органу [13, с. 68]. Варто зазначити, що відкликання робиться, перш за все, для виправлення помилок, допущених при складанні акта. Що ж до скасування, то йому підлягають і правомірні акти.

Підсумовуючи вищезазначене, можна дійти **висновку**, що метою перегляду адміністративного акта є, перш за все, відновлення порушених прав і забезпечення законних інтересів громадян та їх об'єднань. Такий перегляд може бути здійснено як з метою внесення поправок, доповнень до адміністративного акта, так і з метою повного його скасування. Таким чином забезпечується законність адміністративного акта, а відтак ефективність усєї системи управління.

Література

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел]. – К. ; Ірпінь : Перун, 2009. – 1736 с.
2. Великий енциклопедичний юридичний словник / [за ред. Ю. С. Шемшученка]. – К. : Юрид. думка, 2007. – 992 с.
3. Скакун О. Ф. Теорія держави і права : [підручник / пер. з рос.] ; О. Ф. Скакун. – Х. : Консум, 2006. – 656 с.
4. Кодекс адміністративного судочинства України / [С. В. Ківалов, О. І. Харитоновна, О. М. Пасенюк та ін.] ; за ред. С. В. Ківалова, О. І. Харитоновної. – [3-є вид.] – Х. : Одиссей, 2008. – 560 с.
5. Комзюк А. Т. Адміністративний процес України : [навч. посіб.] / А. Т. Комзюк, В. М. Бевзенко, Р. С. Мельник. – К. : Прецедент, 2007. – 531 с.
6. Мельник Р. М. Забезпечення законності застосування заходів адміністративного примусу, не пов'язаних з відповідальністю: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Мельник Роман Сергійович. – Х., 2002. – 211 с.
7. Теория государства и права : [курс лекций / под ред. М. Н. Марченко]. – М. : Зерцало, ТЕИС, 1996. – 475 с.
8. Соловйов В. М. До питання про гарантії забезпечення законності у державному управлінні України / В. М. Соловйов // Університетські наукові записки. – 2005. – № 1–2 (13–14). – С. 263–267.
9. Стефанюк В. Правові акти управління / В. Стефанюк // Право України. – 2003. – № 7. – С. 3–9.
10. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / [за заг. ред. В. Б. Авер'янова]. – К. : Факт, 2003. – 384 с.
11. Бахрах Д. М. Административное право : [учеб. для вузов] / Д. М. Бахрах. – М. : БЕК, 1999. – 368 с.
12. Коренев А. П. Административное право России : учебник : в 3 ч. Ч. 1 / А. П. Коренев. – М. : Щит-М, 1999. – 280 с.
13. Адміністративна процедура та адміністративні послуги. Зарубіжний досвід і пропозиції для України / [авт.-упоряд. В. П. Тимошук]. – К. : Факт, 2003. – 496 с.

Надійшла до редколегії 03.11.2009

Анотації

Розкрито зміст поняття «адміністративний акт». Висвітлено основні види таких актів з точки зору невідповідності їх принципу законності. Розкрито зміст перегляду як способу забезпечення законності адміністративного акта.

Раскрыто содержание понятия «административный акт». Отображены основные виды таких актов с точки зрения несоответствия их принципу законности. Раскрыто содержание пересмотра как способа обеспечения законности административных актов.

The content of the notion “administrative act” is researched. The main kinds of such acts from the viewpoint of their contradiction to the legality principle are described. The content of review as the way of administrative acts legality guaranteeing is researched.

УДК 351.743

С. Ф. ДЕНИСЮК,

кандидат юридичних наук, доцент,

Голова Державної податкової адміністрації України в Харківській області

ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ДОЗВІЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Порушення правил дозвільної діяльності у сфері безпеки дорожнього руху характеризуються загальними ознаками, властивими для будь-яких адміністративних проступків. Істотною відмінністю, яка дозволяє виділити їх у самостійну групу, є об'єкт посягання, тобто суспільні відносини, які спрямовані на реалізацію державної політики щодо забезпечення безпеки дорожнього руху і, як наслідок, громадської безпеки.

Слід наголосити, що адміністративна

відповідальність і механізм застосування адміністративних стягнень за вчинення порушень дозвільної діяльності у сфері безпеки дорожнього руху України регулюються не тільки Кодексом України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), а й іншими нормативними актами. Більшість із них є підзаконними й має відомчу спрямованість, що ускладнює процедуру їх реалізації.

Тобто адміністративна відповідальність за порушення правил дозвільної діяльності у